

A decorative archway with two columns and a railing. The archway is made of a light-colored material, possibly stone or wood, and features intricate carvings. The columns are fluted and have decorative capitals. The railing consists of several balusters. The background is a light-colored wall with a repeating pattern of stylized leaves and scrolls.

ברכת המזון

יו"צ בס"ד ע"י
מכון בריתי יצחק
עיה"ק עמנואל ת"ו
ערב ר"ה תש"פ
מהדורא שניה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,

הזן את העולם בלוי, בטובו

בהן בחסד וברחמים, הוא נותן לחם

לכל בשר, כי לעולם חסדו: ובטובו

הגדול תמיד לא חסר לנו ולא יחסר

לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו

הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל

ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו

אשר ברא, כאמור פותח את ידך

ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה יי

הזן את הכל:

נודה לך יי אלהינו, על שהנחלת לאבותינו

ולנו ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל

שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו

מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל

תורתך שלמדתנו, ועל חקיך שהודעתנו, ועל

חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון

שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל

עת ובכל שעה:

בחנוכה ופורים אומרים כאן על הניסים :

ועל הניסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

לחנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ורך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם הזמן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבוח לו גמולו בראשו ותלוי אותו ואת בניו על העץ [ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול]:

ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת [ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סלה] ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול :

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמוך בפני כל חי תמיד לעולם ועד: ככתוב, ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון:

רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ, וְעַל
 יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ,
 וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ, אָבִינוּ,
 רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פְּרַנְסֵנוּ וְכַלְכַּלְנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְוּחַ לָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ מִהָרָה מְכֹל צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אַל תִּצְרִיכֵנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ לֹא לַיְדֵי מִהֲנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיְדֵי
 הַלְּוָאָתָם, כִּי אִם לַיְדֶיךָ הַמְּלֵאָה, הַפְּתוּחָה,
 הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחָבָה, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם [וְלֹא
 נִכָּשָׁל] לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת מוסיפים :

רַצָּה וְהִתְלַצְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי הַשְּׁבֵת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה, כִּי יוֹם זֶה גְדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשֶׁבֶת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
 רְצוֹנָךְ, וּבְרְצוֹנְךָ הֵנִיחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחַתֵּנוּ,
 וְהִרְאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירְךָ וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשֶׁךָ כִּי אֵתָּה הוּא
 בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבְעַל הַנְּחֻמוֹת:

בראש חודש ביו"ט ובחול המועד אומרים כאן "יעלה ויבא":

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, וְיִגַּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר,
 זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן
 יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן
 וְלִחְסֵד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם:

בראש חדש: ראש החודש בפסח: חג המצות בשבועות: חג השבועות
 בסוכות: חג הסוכות בשמ"ע ובש"ת: שמיני עצרת החג בר"ה: הזכרון
 הזה, זכרנו יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדוֹתֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים,
 וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֲלֵיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אַל
 מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֵתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַמְּקֹדֶשׁ

בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, בָּרוּךְ אַתָּה

יְי, בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם, אָמֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם, הָאֵל, אָבִינוּ,

מִלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ,

יוֹצֵרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ

רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב

לְכֹל, שֶׁבְכֹל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב

הוּא מְטִיב הוּא יֵיטִיב לָנוּ, הוּא

גּוֹמְלֵנוּ הוּא גּוֹמְלֵנוּ הוּא יְגַמְלֵנוּ לְעַד

לְחַן וְלְחֶסֶד וְלְרַחֲמִים וְלְרִוּחַ, הַצִּלָּה

וְהַצִּלָּחָה, בְּרָכָה וַיִּשְׁוַעָה, נְחֻמָּה,

פְּרִנָּסָה וְכִלְכִּלָּה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים

וְשָׁלוֹם וְכֹל טוֹב, וּמְכֹל טוֹב לְעוֹלָם

אֵל יַחֲסִרֵנוּ:

יְהוָה רָצוֹן שָׁלֵם יְבוֹשׁ בְּעַל הַבַּיִת
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֹם לְעוֹלָם
הַבָּא, וַיִּצְלַח מְאֹד בְּכָל נִכְסָיו, וַיְהִיו
נִכְסָיו וּנְכֻסֵּינוּ מוֹצְלָחִים וּקְרוּבִים
לְעִיר, וְאֵל יִשְׁלֹט שָׁטָן לֹא בְּמַעֲשֵׂה
יָדָיו וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וְאֵל יִזְדַּקֵּק
לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוֹר
חֵטָא וְעֵבִירָה וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַרְחֵמֵן הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דוֹרִים,

וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְנִצְחַת נְצָחִים,

וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכַבּוֹד:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבֵּר עוֹלֵי גוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרָנוּ

וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאֶרְצֵנוּ:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה

וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עָלֵינוּ:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וַיִּבְשֵׁר לָנוּ בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת:

הַרְחֵמֶן הוא יְבַרֵךְ אֶת [אָבִי מוֹרִי] בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת [אִמִּי מוֹרְתִי] בְּעֵלְת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם, [וְאִם סָמוּךְ עַל שְׁלֹחַן עֲצָמוּ יֹאמְרוּ:] הַרְחֵמֶן הוּא יְבַרֵךְ אוֹתִי וְאֶת אֲשֶׁר־י וְאֶת זְרַעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי, אוֹתָנּוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכֹל, מְכֹל, כָּל, בֶּן יְבַרֵךְ אוֹתָנּוּ בְּלִנּוּ יַחַד בְּבִרְכַּה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלִינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יי, וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חֵן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

בשבת: הַרְחֵמֶן הוּא יְנַחֵלְנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
בראש חדש: הַרְחֵמֶן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה:
ביום טוב: הַרְחֵמֶן הוּא יְנַחֵלְנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב:

הַרְחֵמֶן הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מְגִדִּיל [ביום שיש בו מוסף אומר מְגִדִּיל] יִשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יִרְאֵנוּ אֶת יי קְדוֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ וְדוֹרְשֵׁי יי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לֵי יי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: פּוֹתַח אֶת יָדָי וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי יְהוָה יי מִבְּטָחוֹ: נַעַר הָיִיתִי גַם זָמַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נִעְזָב וְזָרְעוֹ מִבִּקְשׁ לָחֵם: יי עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

ברכה אחרונה מעין שלוש

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם:

על מזונות ויין ביחד:	על מזונות:	על שבעת המינים:	על היין:
על המחיה ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן:	על המחיה ועל הכלכלה:	על העץ ועל פרי העץ:	על הגפן ועל פרי הגפן:

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ הַמֶּדֶה טוֹבָה
וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ לְאֹכֵל
מִפְרֵיהָ וְלְשִׁבוֹעַ מְטוֹבָה, רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ
עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיִּכָּרְךָ, וּבְנֵה
יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ
לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכֵל מִפְרֵיהָ וְנִשְׁבַּע
מִטוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיהָ בְּקֹדֶשׁהּ וּבְטָהֳרָהּ:

- [בשבת] וְרַצָּה וְהִחְלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה:
- [בר"ח] וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֵאשִׁית הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:
- [בר"ה] וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה:
- [ביו"ט] וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג (פְּלוּגִי) הַזֶּה:

בִּי אַתָּה יי טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדָה לְךָ עַל הָאֶרֶץ וְעַל:

על מזונות ויין ביחד:	על מזונות:	על הפירות:	על היין:
המחיה ועל פרי הגפן: בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּחִיָּה וְעַל הַכֹּלְכָלָה וְעַל פְּרֵי גִפְנָהּ:	המחיה: בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּחִיָּה וְעַל הַכֹּלְכָלָה:	הפירות: בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי הָאֲרָץ:	פרי הגפן: בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָהּ: